

[Socialministeren]

Blandt en række opgaver, som særligt er trukket frem i udvalgets kommissorium, er også spørgsmålet om fastsættelse af regler, hvorefter formanden for nævnene og ankecheferne bemyndiges til at træffe afgørelse i visse sager.

Som anført i begrundelsen for spørgsmålet kunne nævnene i forvejen i medfør af § 15 i forretningsordenen af 15. marts 1976 bemyndige formanden til at træffe afgørelse i sager, når visse nærmere betingelser var opfyldt, herunder navnlig, at formanden skønnede, at de i sagen foreliggende lægelige og erhvervs-mæssige oplysninger klart førte til, at ydelse skulle tilkendes, og at sagen i øvrigt ikke frembød tvivl.

Erfaringerne med denne ordning viste, at sagsbehandlingstiden for formandsafgjorte sager var 1-2 måneder kortere end for nævnsafgjorte sager.

Da de ændrede bestemmelser om førtidspensionen kunne forvente at medføre en ekstraordinær vækst i antallet af sager til forelæggelse for revaliderings- og pensionsnævne omkring reglernes ikrafttræden 1. januar 1984 og i nogen tid derefter - med deraf følgende risiko for sagsophobning i nævnene - besluttede udvalget forlods at behandle spørgsmålet om en udvidet adgang for revaliderings- og pensionsnævne til at bemyndige formanden til at træffe afgørelse i visse sager.

Udvalget besluttede i efteråret 1983 at foreslå § 15 i forretningsordenen for revaliderings- og pensionsnævne ændret, således at nævnene kan bemyndige formanden til at træffe afgørelse i stort set alle fuldt oplyste sager, som ikke frembyder tvivl, herunder også klare afslagssager.

Da socialministeriet er enig i, at en sådan udvidet bemyndigelsesadgang vil indebære klare fordele i form af kortere sagsbehandlingstider og ikke kan anses at indebære principielle betænkeligheder, da der også blandt afslagssagerne erfaringsmæssigt er mange klare sager, som kan afgøres rutinemæssigt, blev § 15 i forretningsordenen ændret som foreslået af udvalget.

Det er i begrundelsen for spørgsmålet nævnt, at det blandt sociale brugerorganisationer er indtrykket, at man ved ændringen forsøger at formindske det folkelige elements indflydelse på administrationen af den sociale lovgivning.

Jeg skal hertil bemærke, at dette absolut ikke har været hensigten og heller ikke ses at have denne virkning, snarere tværtimod. Formålet med ændringen er som nævnt at effektivisere sagsbehandlingen gennem en aflastning af nævnene for en række klare rutinesager. Nævnenes ressourcer kan herved koncentreres til de mere vanskelige sager, hvorved nævnsmedlemmernes mulighed for indflydelse på de sager, der styrer den generelle praksis, kan fremmes.

Spm. nr. S 352

Til *socialministeren* (29/3 84) af:

Birthe Hansen (SF):

»Vil ministeren i forlængelse af besvarelse af 28. marts 1984 af spørgsmål nr. S 315 samt med baggrund i referat af møde den 9. marts 1984 i socialministeriet om behovet for sikrede afdelinger på døgninstitutioner for børn og unge oplyse, hvor mange af de 60 pladser der ved bistandslovens ikrafttræden i 1976 var placeret i Storstrøms amt, og hvor mange der er i dag?«

Svar (3/4 84):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Ved bistandslovens ikrafttræden i 1976 var der ingen sikrede afdelinger på døgninstitutioner for børn og unge i Storstrøms amtskommune, og der er ikke efter lovens ikrafttræden oprettet sikrede afdelinger i amtskommunen.

Spm. nr. S 353

Til *socialministeren* (29/3 84) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Vil ministeren be- eller afkræfte forlydender om, at ældre i eget hjem, som har brug for daglig hjælp i Københavns kommune, må indlægges på sygehus, fordi kommunens økonomi er så dårlig, at de ældre ikke kan få hjælp i påsken?«

Begrundelse

Frygten for, at der i perioder, hvor en kommune ikke har råd til at betale det fornødne antal hjemmehjælpere, skal flyttes rundt med ældre i eget hjem, som er afhæn-